

Dosarul nr. 2ra-709/19

prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediu Central (jud.: M. Țugui)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: N. Simciuc, G. Dașchevici, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Rotaru Radu, reprezentat de avocata Parpalac Aurelia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Rotaru Radu împotriva lui Crețu Veaceslav și Artemieva Alina, cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul formulat de către Crețu Veaceslav și cererea de alăturare la apel avansată de către Artemieva Alina, s-a casat integral hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoria Căușeni, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 11 ianuarie 2017, Rotaru Radu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Crețu Veaceslav și Artemieva Alina, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Rotaru Radu a invocat că este deținătorul și posesorul legal al automobilului de model BMW 530, cu n/î CA 3733 CX, în baza procurii din 29 ianuarie 2015, eliberate pe numele lui, pe un termen nelimitat, de către Midoni Serghei.

La 7 august 2016, în jurul orei 05.00, reclamantul se afla la terasa de lângă stația de alimentare cu petrol „Petrom” din or. Căușeni str. Mihai Eminescu. La parcare era staționat automobilul de mai sus. În timpul dat, Crețu Veaceslav s-a apropiat de reclamant și i-a solicitat cheile de la automobil pentru a-și lua țișările.

Ulterior, reclamantul a aflat că, de fapt, Crețu Veaceslav a plecat cu automobilul lui. În aceeași zi, în jurul orei 06.30, pârâtul i-a comunicat că automobilul de model BMW 530 cu n/î CA 3733 CX a fost condus de Artemieva Alina și a fost implicat într-un accident în or. Căușeni str. A. Mateevici. Prin urmare,

în privința pârâtei, la 15 august 2016, au fost întocmite două procese-verbale cu privire la comiterea contravențiilor prevăzute la art. 242 alin. (1), 232 alin. (1), 229 alin. (2) și (3) Cod contravențional. În special, ea a fost găsită vinovată de încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea bunurilor materiale (art. 242); conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere sau actul de înmatriculare de stat a vehiculului, sau polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă (art. 232) și conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit sau care nu a fost supus reviziei tehnice (art. 229 alin. (2)), precum și exploatarea unui vehicul care nu a fost asigurat de răspundere civilă în modul stabilit (art. 229 alin. (3)).

Prin decizia agentului constatator din 15 august 2016, Artemieva Alina a fost sancționată cu o amendă în mărime de 65 u. c. și 10 puncte de penalizare, cât și în temeiul prevederilor art. 243 din Codul contravențional. De altfel, materialele dosarului contravențional au fost remise în instanța de judecată, iar, despre rezultatele examinării cazului menționat dânsul, nu a fost indicat nimic.

Drept consecință a accidentului rutier, automobilul din speță a fost deteriorat. Potrivit actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2998 / „A” din 28 noiembrie 2016, întocmit de evaluatorii independenți ai Uniunii Experților Exauto – Plus, s-a stabilit un prejudiciu material în sumă de 129 474,18 lei.

Reclamantul a pretins că ambii pârâți urmează să-i repare prejudiciului material.

În argumentarea acestui drept, reclamantul a invocat articolul 1410 din Codul civil. Conform articolului citat, el a considerat că pârâții au dobândit în mod ilicit izvorul de pericol sport, automobilul de model BMW 530 cu n/î CA 3733 CX, devenind posesori ilegali ai bunului. Așadar, având în vedere că ei au comis accidentul rutier, aceștia trebuie să răspundă solidar pentru prejudiciul cauzat.

Pentru motivele evocate, Rotaru Radu a solicitat încasarea în mod solidar de la Crețu Veaceslav și Artemieva Alina a prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentării automobilului de model BMW 530, cu n/î CA 3733 CX, în sumă totală de 129 474,18 lei. La fel, e a cerut compensarea cheltuielilor de judecată legate de asistenta juridică în mărime de 2 500 de lei, traducerea și autentificarea actelor în cuantum de 205 lei, efectuarea expertizei în sumă de 1 200 de lei, precum și încasarea în bugetul de stat a taxei de stat în mărime de 3 884,23 de lei (vol. I, f. d. 5, pe verso).

În cadrul judecării cauzei, pârâții nu au depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată și nu s-au prezentat în fața instanței judecătorești.

Prin hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, acțiunea formulată de Rotaru Radu a fost admisă integral (vol. I, f. d. 59, 64 – 67).

În acest context, instanța de judecată a statuat încasarea, în mod solidar, din contul lui Crețu Veaceslav și Artemieva Alina în beneficiul lui Rotaru Radu prejudiciul material în sumă totală de 129 474,18 de lei. De asemenea, instanța a obligat pe pârâți să compenseze cheltuielile de judecată legate de asistență juridică în sumă de 2 500 lei, cheltuielile legate de traducerea și autentificarea actelor în mărime de 205 lei și cheltuielile legate de efectuarea expertizei în sumă de 1200 lei. În definitiv, a fost încasat în mod solidar din contul lui Crețu Veaceslav și Artemieva Alina în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3884,23 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a constatat situația de fapt prezentată de reclamant și a observat că acțiunea este întemeiată, din moment ce cauzarea prejudiciului în urma accidentului rutier a fost demonstrat. În schimb, pârâții nu au oferit contraargumente sau alte probe, ce-ar putea combate raționamentele date.

În drept, hotărârea judecătorească a fost întemeiată pe art. 45 din Codul contravențional; art. 1398 alin. (1), art. 1410 și art. 1424 din Codul civil.

Împotriva acestui act judecătorec, Crețu Veaceslav a declarat apel, care a fost pe rol la 14 noiembrie 2017 (vol. I, f. d. 80 – 81). În apărare, Rotaru Radu, reprezentat de avocata Parpalac Aurelia, a formulat o referință, solicitând respingerea cererii acestuia (vol. I, f. d. 93 - 95).

Prin decizia din 30 ianuarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea de apel formulată de Crețu Veaceslav, a casat integral hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central și a pronunțat o nouă hotărâre de respingere, ca neîntemeiată, a acțiunii (vol. I, f. d. 115 – 125).

Din raționamentele instanței de apel rezultă că izvorul de pericol sporit este automobilul de model BMW 530D, iar posesorul acestuia este intimatul Rotaru Radu. În sensul respectiv, intimatul nu a reușit să demonstreze că autovehiculul a ieșit din posesiunea lui ca urmare a acțiunilor ilicite ale unor persoane terțe, după caz, Crețu Veaceslav sau Artemieva Alina. Or, ultimii nu au fost atrași la răspundere în conformitate cu legislația Republicii Moldova pentru răpirea automobilului din speță.

Pe această cale, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a decis că Rotaru Radu este posesor al izvorului de pericol sporit și trebuie să răspundă civil pentru prejudiciul cauzat în acord cu art. 1410 alin. (2) din Codul civil.

Rotaru Radu, reprezentat de avocata Parpalac Aurelia, au formulat recurs.

Prin referință din 30 mai 2018, Crețu Veaceslav a cerut respingerea recursului ca inadmisibil (vol. I, f. d. 158 – 160).

La 25 iulie 2018, prin decizia Curții Supreme de Justiție, recursul menționat supra a fost admis și decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost casată, cu remiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel, în alt complet de judecători (vol. I, f. d. 172 – 177).

În motivarea punctului său de vedere, instanța de recurs a considerat că instanța de apel a interpretat eronat articolul 1398 din Codul civil, deoarece aceasta urma să stabilească vinovăția, prin prisma răspunderii civile delictuale, ci nu prin prisma răspunderii penale. În același timp, instanța de apel nu a stabilit cu certitudine dacă izvorul de pericol sporit automobilul de model BMW 530 cu n/î CA 3733 CX, a ieșit din posesia posesorului legal Rotaru Radu cu voința lui sau în lipsa voinței acestuia. Mai mult, Colegiul lărgit a observat că era necesar de a verifica dacă Rotaru Radu deținea împuternicirile stabilite de lege de a solicita din numele său repararea prejudiciului material în rezultatul accidentării automobilului de model BMW 530 cu n/î CA 3733 CX, în baza procurii eliberate pe numele lui de către Midoni Serghei (vol. I, f. d. 18-19). Prin urmare, erorile determinate nu au putut fi corectate în faza de recurs.

La rejudecarea cauzei, la 11 octombrie 2018, Crețu Veaceslav a depus o cerere de apel suplimentară. Totodată, la 22 octombrie 2018, Artemieva Alina a înaintat o cerere privind alăturarea la apel lui Crețu Veaceslav, care a fost acceptată în ședința

judiciară din 21 noiembrie 2018 (vol. I, f. d. 210; 220). În baza explicațiilor depuse de avocata Parpalac Aurelia, intimatul a cerut menținerea hotărârii primei instanțe (vol. I, f. d. 212 – 217).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 21 noiembrie 2018, a admis apelul formulat de către Crețu Veaceslav și cererea de alăturare la apel avansată de către Artemieva Alina, a casat integral hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central și a pronunțat o nouă hotărâre de respingere, ca nefondată, a acțiunii (vol. I, f. d. 222-229). Un judecător a formulat o opinie separată potrivit căreia hotărârea primei instanțe trebuia menținută.

Referitor la procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de reclamant în cererea de chemare în judecată. Totodată, instanța judecătorească a observat că la automobilul din litigiu nu se regăsește dovada reviziei tehnice, asigurarea RCA, ceea ce pune la îndoială faptul că intimatul Rotaru Radu a pus la dispoziția apelanților un autovehicul ce corespundea normelor tehnice.

În drept, instanța de apel a considerat relevante art. 2 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 1398 și art. 1410 alin. (2) din Codul civil.

Reieșind din raționamentele evocate, Colegiul de control judiciar a punctat că există prejudiciul și fapta ilicită, însă nu se atestă legătură cauzală dintre acestea, deoarece intimatul nu a probat vinovăția pârâților – apelanți față de el. Mai mult, prejudiciul a survenit în urmă nerespectării Regulamentului circulației rutiere.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a constatat că automobilul de model BMW 530D a ieșit din posesia lui Rotaru Radu cu voința lui. Or, acesta a oferit cheile de la autovehicul persoanelor terțe, prin ce se stabilește acordul lui.

Conform împrejurărilor de mai sus raportate la interpretarea art. 1410 alin. (2) din Codul civil, Colegiul civil a susținut că Rotaru Radu nu deținea împuternicirile prevăzute de lege de a solicita din numele său sau a proprietarului repararea prejudiciului material în rezultatul accidentării automobilului.

La 20 februarie 2019, Rotaru Radu, reprezentat de avocata Parpalac Aurelia, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanța de apel a constatat greșit că el ia dat acordul lui Crețu Veaceslav de a lua automobilul lui de model BMW 530D. Or, potrivit materialelor contravenționale, faptul dat este confirmat de Artemieva Alina, iar Crețu Veaceslav nu a negat poziția expusă.

Prin urmare, în opinia recurentului, Curtea de Apel Chișinău a interpretat eronat articolele 1398 și 1410 din Codul civil. În plus, conform art. 45 din Codul contravențional, persoana prejudiciată prin contravenție este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedură civilă. Din perspectiva evocată, prima instanța a statuat just încasarea, în mod solidar, de la Crețu Veaceslav și Artemieva Alina a prejudiciului material în sumă totală de 129 474,18 de lei.

La 19 martie 2019 și 17 aprilie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs lui Crețu Veaceslav și Artemieva Alina, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este

prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. II, f. d. 21, 23).

Intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Rotaru Radu, reprezentat de avocata Parpalac Aurelia, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, condițiile de admisibilitate a unei căi de atac pot fi aplicate dacă nu reduc substanța dreptului de acces la un tribunal, și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24; Graciova vs Republica Moldova, 24 ianuarie 2019, parag. 23 – 24). Limitările într-o cale extraordinară de atac pot fi mai stricte decât cerințele instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, Marc Brauer vs Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, parag. 28; Zubac vs Croația (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 82).

Prin urmare, judecătorul raportor a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în corespundere cu articolul 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Mandatul seria MA nr. 1031727 din 11 ianuarie 2017, încheiat conform procurii din 13 decembrie 2016, dovedește împuternicirile legale ale avocatei Parpalac Aurelia de a reprezenta interesele recurentului Rotaru Radu, în special, de a ataca hotărârea judecătorească. Astfel, recursul este formulat de către subiectul căruia i s-a conferit dreptul dat, în baza art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă (vol. I, f. d. 3; vol. II, f. d. 19). În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit. Această limită temporală este esențială pentru a asigura buna administrare a

justiției și, în special, principiul securității juridice (a se vedea Marc Brauer, ibidem, parag. 35; Tence vs Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31).

Potrivit paginii web „Portalul instanțelor naționale de judecată”, decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată la 28 decembrie 2018.

La 17 ianuarie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale (vol. II, f. d. 231). Reprezentantul recurentului a invocat că a primit copia deciziei instanței de apel la 22 ianuarie 2019, dar nu a reușit să probeze alegația dată. Însă, diferența relativ de mică de zile între transmiterea și pretinsa recepționare a actului judecătoresc, nu ridică dubii cu privire la veridicitatea informației furnizate de acesta. Completul de judecată reține că recursul a fost înregistrat la grefa Curții Supreme de Justiție la 20 februarie 2019.

Drept consecință, instanța de recurs constată că cererea dedusă judecării a fost declarată în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, completul de judecată a audiat raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă dictează regula principală potrivit căreia părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În cazul de față, problemele abordate de recurent trebuie redactate în așa fel încât să permită instanței de recurs să le subsumeze temeiurilor din alin. (2), (3) și (4) ale art. 432 din Codul de procedură civilă. Primele două alineate menționate prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate de către instanțele ierarhic inferioare. Alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Explicarea și exemplificarea acestor erori judiciare a fost efectuată în punctele 22 – 27 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 11 noiembrie 2013 (a se vedea similar Trevisanato vs Italia, 16 decembrie 2016, parag. 22 – 23, 36).

În mod corespunzător, instanța de recurs notează că reglementările referitoare la rigorile impuse de articolul 432 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă sunt redactate suficient de clar și îndeplinesc criteriul de previzibilitate. Mai mult, scopul acestui articol este, atât de a proteja interesul recurentului de a obține, după caz, casarea sau modificarea deciziei atacate, cât și de a păstra rolul Curții Supreme de Justiție de a se ocupa numai de probleme de o importanță semnificativă specificat în articolul 1 alin. (2) din Legea nr. 789-XIII din 26 martie 1996 (a se vedea Zubac, ibidem, parag. 83, 105 – 106).

Din raționamentele evocate, limitările impuse de legislator urmăresc un scop legitim, respectând, în același timp, cerințele securității juridice și buneii administrări

a justiției (a se vedea Benjamin Nersesyan vs Armenia, 19 ianuarie 2010, parag. 22; Marc Brauer, ibidem, parag. 35; Miessen, ibidem, parag. 67; Sturm vs Luxemburg, 27 iunie 2017, parag. 36; Zubac, ibidem, parag. 98). Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea Ronald Vermeulen vs Belgia, 17 iulie 2018, parag. 44).

În speță, având în vedere obligația impusă prin art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, completul de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, Rotaru Radu nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Referitor la pretinsele încălcări de ordin material, instanța de judecată observă că recurentul a criticat decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă. Totuși, în virtutea principiului *jura novit curia*, completul de admisibilitate are competența de a decide asupra caracterului juridic al motivelor juridice inserate în cererea de recurs, prin examinarea lor, în lumina temeiurilor articolului 432 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă.

Pornind de la argumentele recurentului rezumate mai sus, completul de judecată notează că întinderea obligației autorității judecătorești de a motiva hotărârea poate varia în dependență de circumstanțele specifice, natura și complexitatea cauzei (a se vedea Ruiz Torija vs Spania, 9 decembrie 1994, parag. 29). În special, pentru a justifica admiterea apelului avansat de către Crețu Veaceslav și cererii de alăturare formulate de Artemieva Alina, Curtea de Apel Chișinău s-a călăuzit de art. 2 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, art. 1398 și art. 1410 alin. (2) din Codul civil. Mai mult, conform deciziei din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, la rejudecarea cauzei, instanța de apel trebuie să verifice dacă Rotaru Radu deținea împuternicirile stabilite de lege de a solicita din numele său repararea prejudiciului material în rezultatul accidentării automobilului de model BMW 530 cu n/î CA 3733 CX, în baza procurii eliberate pe numele lui de către Midoni Serghei. Pe baza acestor condiții, Curtea de Apel Chișinău a stabilit că recurentul nu are asemenea împuterniciri, care trebuiau obținute în modul prevăzut de lege.

În contextul dat, recurentul nu a arătat motivele nelegalității hotărârii instanței de apel în privința aspectului sus-menționat, ci s-a mulțumit să relateze despre interpretarea articolelor 1398 și 1410 din Codul civil. Or, în cazul de față, observațiile respective nu au forța juridică de a convinge instanța de recurs pentru examinarea fondului recursului, cât timp aceasta verifică legalitatea unei hotărâri doar în limitele din cererea de recurs în acord cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Astfel, luând în considerare opinia recurentului, instanța de recurs învederează că nu există niciun element care să indice că instanța de apel nu a examinat elementele decisive ale cauzei (a se vedea deciziile de inadmisibilitate în cauzele Victor Harovschi vs Moldova, 18 noiembrie 2008; Fundația pentru Copii Speranța vs Moldova, 17 octombrie 2017 sau Calancea și alții vs Moldova, 6 februarie 2018, parag. 20, 34 – 35).

În orice caz, completul de judecată observă că recurentul, asistat de un avocat la alegerea lui, a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie în fața instanțelor ierarhic inferioare. De altfel, lipsa unor afirmații

contrare denotă că acesta a avut ocazia de a-și prezenta elementele de probă și de a-și apăra cauza în mod liber, fiind audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept invocate de părți și relevante litigiului (a se vedea, printre altele, A. Menarini Diagnostics S.R.L. vs Italia, 27 septembrie 2011, parag. 59; Akaki Tchaghiashvili vs Georgia, 2 septembrie 2014, parag. 34, Gohe și alții vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 41 - 43).

Pe baza celor prezentate, completul de judecată constată că observațiile susținute de către Rotaru Radu nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, raționamentele inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la articolul 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi efectiv (a se vedea, inter alia, Petrovic vs Luxemburg, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, Sturm, ibidem, parag. 32).

Un raționament subsidiar rezidă în faptul că recurentul a fost reprezentat în fața instanței de recurs de către avocata Parpalac Aurelia (vol. I, f. d. 3), care a fost în măsură să cunoască cerințele articolului 432 alin. (2) – (4) din Codul de procedură civilă, iar, după caz, să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea, *mutatis mutandis*, Henrioud vs Franța, 5 noiembrie 2015, parag. 61, Trevisanato, ibidem, parag. 45, Sturm, citată mai sus, parag. 40).

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată față de obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției. Raportând obiecțiile formulate în recurs la caracterul special al rolului Curții Supreme de Justiție, normele de drept procedural nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la un tribunal (a se vedea Samardžić vs Croatia, 20 iulie 2017, parag. 31).

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, completul de judecată notează că articolul 6 parag. (1) din C.E.D.O. nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecății, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

Având în vedere circumstanțele care preced, completul de judecată decide în mod unanim că recursul declarat de către Rotaru Radu, reprezentat de avocata Parpalac Aurelia, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. a) și articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Rotaru Radu, reprezentat de avocata Parpalac Aurelia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan